Publicatie : Trouw
Datum : 28 mei 2016
cm2 : 226
Pagina : 50
Advertentiewaarde : € 2.115,00
Regio : Nederland
Frequentie : 6x per week
Oplage : 102.889

Theater in zijn meest onthutsende vorm

THEATER

CAMPO/IIPM
Five Easy Pieces
★★★★★

"Zou jij op het toneel iemand kussen?", vraagt de volwassen man aan het achtjarige meisje. "Jij en ik kussen? No way!", antwoordt ze. Haar iets oudere tegenspeelster neemt het toneelspelen serieuzer. Liever doet ze het niet, maar als het nodig zou zijn voor het toneelstuk dan doet ze het wel. Waarop ze een verhandeling begint over wat toneelspelen is. Ze richt een pistool op het publiek. "Schiet ik of schiet mijn personage?"

In 'Five easy pieces', nu te zien op Spring in Utrecht, vertellen zeven kinderen en een volwassene op theatraal-documentaire wijze over de Dutroux-affaire. Ze spelen (mogelijk waargebeurde?) scènes uit de geschiedenis na, waarvan de meeste eerst op film worden gespeeld door volwassen acteurs. De Zwitserse theatermaker Milo Rau maakte de afgelopen jaren furore met zijn zeer politieke theater. Zijn handelskenmerk is het her-ensceneren van de geschiedenis en daarin de persoonlijke achtergrond van de spelers verwerken. Niet eerder deed hij dit met kinderen, maar met het Vlaamse gezelschap CAMPO, specialist in vernieuwend en confronterend jeugdtheater, ging hij de uitdaging aan om deze voor België zo ontwrichtende geschiedenis te vertellen. Het resultaat is aandoenlijk theatraal en puur tegelijk.

Kinderen hebben een directere manier van toneelspelen (doen alsof) dan volwassen acteurs. Het jongetje dat een politieagent speelt, heeft eerst enthousiast verteld dat hij later bij de politie wil omdat hij houdt van misdaden oplossen. Als hij vervolgens in de rol van rechercheur vertelt over de vele complicaties bij het oplossen van de zaak, wordt grappig en pijnlijk duidelijk hoe de Vlaamse en Waalse politie op zoveel punten faalden.

De lichtvoetige en ironische insteek van dit loodzware onderwerp is zeer welkom. Kinderen over zo'n indringend onderwerp laten vertellen, dat kan ook tè pijnlijk zijn. Alsof hun ongekunsteldheid de zenuwen van de volwassen toeschouwer onmiddellijk blootlegt. Rau koos slechts eenmaal voor een echt ondraaglijke scène, die keihard binnenkomt. Hierin zien we Dutroux' slachtoffertje Sabine in haar kelder. In enkel een onderbroekje zit ze in elkaar gedoken, met opgetrokken knieën op een matras. Grote ogen, zoet mondje, lange haren. Ze leest een brief aan haar ouders voor. "Denken jullie aan mij? Denken jullie alsjeblieft aan mij wanneer jullie iets eten wat ik graag lust?" De achtjarige Rachel als Sabine vertelt in detail over de gruwelijkheden die Dutroux haar aandoet. Dit is theater in zijn meest confronterende, pure en onthutsende vorm.

Sara van der Kooi

De achtjarige Rachel als Sabine vertelt in detail over de gruwelijkheden die Dutroux haar aandoet

Five Easy Pieces. FOTO PHILE DEPREZ

CULTUUR & MEDIA

'Van een concours krijg je eelt op je ziel'

alleen voor intern/eigen gebruik